

Họ và tên: Nguyễn Phương Uyên.  
Lớp: 10A6.

Những

Ngôi Sao

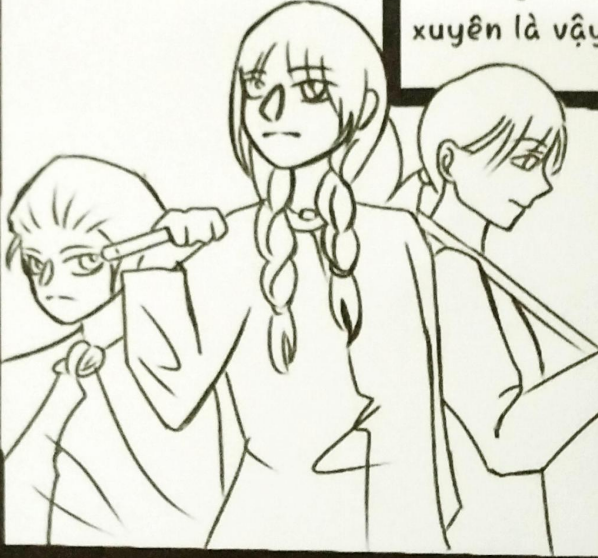
Xa Xôi

- Lê Minh Khuê -





Thế là chúng  
tôi lại ra  
đường.  
Thường  
xuyên là vậy



Tôi- một  
quả bom  
trên đời



Nho- hai  
quả dưới  
lòng  
đường



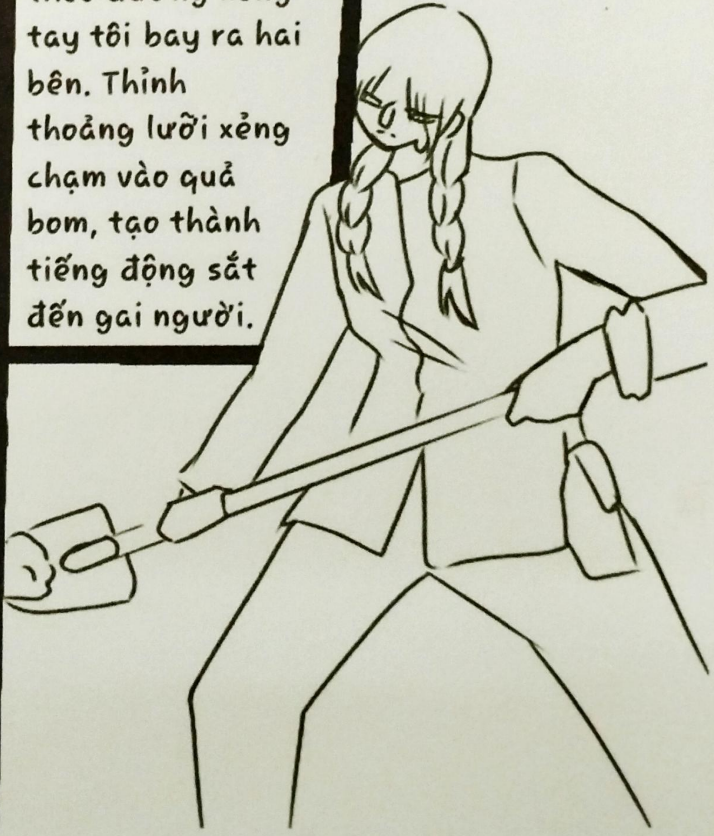
Chị  
Thao-  
một quả  
dưới  
chân hầm  
Barrier

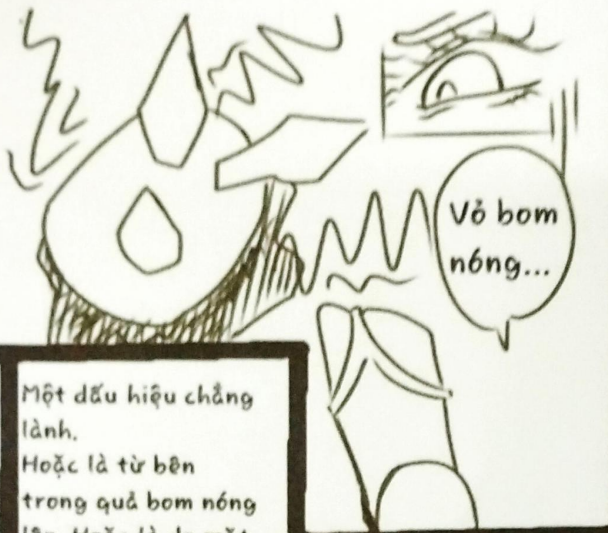


Soạt

ooo

Những hòn sỏi  
theo đường xẻng  
tay tôi bay ra hai  
bên. Thình  
thoảng lưỡi xẻng  
chạm vào quả  
bom, tạo thành  
tiếng động sắt  
đến gai người.





Vỏ bom nóng...

Một dấu hiệu chẳng lành.  
Hoặc là từ bên trong quả bom nóng lên. Hoặc là do mặt trời nung nóng



Đã hai mươi phút rồi sao...

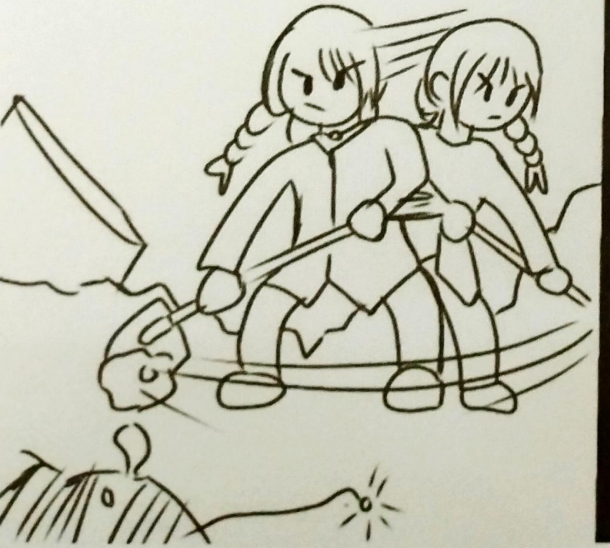
Là tiếng còi của chị Thao. Tôi rùng mình và thấy sao mình làm quá chậm. Phải nhanh lên thôi!



Lục Lối




Tach




Hô


Hô



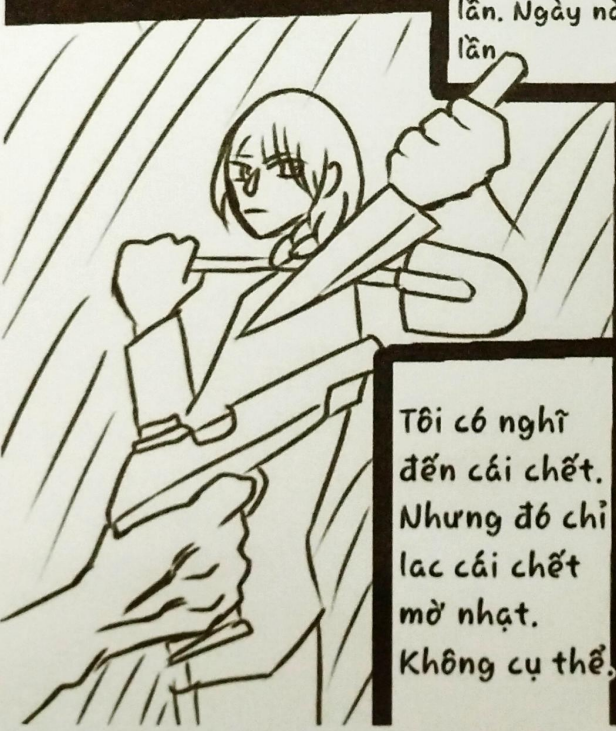
Xung quanh  
thật im ắng.  
Nhưng thứ  
duy nhất tôi  
nghe được chỉ  
là tiếng đồng  
hồ



Chiếc kim đồng hồ  
chạy, sinh động và  
nhẹ nhàng, đề lên  
những con số vĩnh  
cửu.  
Còn đằng kia, lửa  
đang chui vào cái  
dây mìn, chui vào  
ruột quả bom...



Một ngày chúng tôi  
phá bom đến năm  
lần. Ngày nào ít: ba  
lần



Tôi có nghĩ  
đến cái chết.  
Nhưng đó chỉ  
là cái chết  
mờ nhạt.  
Không cụ thể.



Bùm